

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXV. Nigra sum, sed formosa. Cant. c. 1. v. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

onem impendendam; ad cuius, non dico haustum, sed primum tantum odoratum, adeo debilitatus est Lucifer, ut omnibus viribus deficientibus, ac totus à pulchritudine purissimæ animæ excæcatus, nullam ei vim, aut nocumentum in Conceptione afferre potuerit.

§. 7. *Anagramma.*

agnVM DEI pVra àpeC-
Cato parles.

Verum DEI Agnum intacta à malo paries.
Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

448

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXV.

§. I. *Scriptura.*

449. Virgo pVrè ConCepta, NIgra
seD forMosa.

Cant. c. i. v. 4. *Nigra sum, sed formosa.*

Quid est hoc? dilectissima Spiritus Sancti Sponsa, Virgo Beatissima! quod Sacris in Canticis, nigro Temetipsam calculo describere non vereris, dicendo: *Nigra sum, &c.*? Ergone Tu, quam nive candidiorem semper suspeximus, quam telam mundam omni tempore credidimus, quam candidissimam pacis columbam hactenus venerati sumus, nigredinem induisti, colori candido per omnia adversantem? An nescis, destitutam omni luce nigredinem? quomodò ergò adhærere tibi hic color obscurus poterit, quam omni ex parte luce vestitam, corona stellarum duodecim in capite, Luna sub pedibus, Sol toto in corpore exornat? *Quæ enim societas luci ad tenebras?* An nescis, nigredinis usum in tristibus plerumque eventibus, ac mortis casibus adhiberi, & ad peccata potissimum referri? Quomodò ergò tu *nigra* dicaris, in quâ nec tristitia, nec peccatum ullo momento locum invenire potuit? *Dilexisti enim, justitiam* (ut cum Psalmistâ loquar) *& odisti iniquitatem: propterea unxit Te DEUS, DEUS*

2. Co-
rinth. 6.
v. 14.

Psal. 44.
v. 8.

tuus oleo lætitiæ, omnem tristitiam pro-
scribentis. An nescis, exosam ple-
rumque reputari nigredinem? juxta
illud Martialis:

Hic niger est: hunc tu Romane
carere!

Quomodò ergò Tu *nigra*, quæ nemini exosa, sed *Mater amabilis, Mater pulchræ dilectionis*, ab universali Ecclesiâ communiter salutaris? Verum audire mihi videor *MARIAM* sic respondentem; *Nigra sum*, fateor, sed nonne *nigra* plerumque videntur, quæ à nobis sunt remotissima? sic & ego *nigra*, eò quòd ob peccatum originale, vobis quidem omnibus, non autem mihi, à conceptione adhærrens, longè à vobis sim remotissima. *Nigra sum*, fateor, sed & *formosa*, non tali affecta nigredine, quæ formam dehonestet, sed quæ potius mirum in modum adornet: *nigra*, non ob culpam, sed ob humilitatem. *Nigra sum, sed formosa*: *nigra* ob debitum contrahendi peccati, *formosa* ob peccatum minimè contractum: *formosa*, quia pulchrior reliquis omnibus creaturis: *nigra*, quia non tam pulchra, quàm Filius meus. *formosa*, si sola spectetur puritas mea: *nigra*, si modum attendere placeat pulchritudinis, utpotè non naturalis, sed privilegiatæ. atque adeo *decoloravit me Sol*, Cant. i. Divinus scilicet Filius meus, *Speci-*
osus

Cant. i.
v. 5.
osus

Pfal. 44.
v. 3.

ofus formâ præ filijs hominum : cujus pulchritudini si meam comparare studeo, quamvis cæteroquin *tota pulchra*, tota sine maculâ, imò *pulcherrima inter omnes mulieres* & dicar, & sim; nigram tamen, & deformem omnino, respectu illius, me profiteor: *formosa* quidem, si cum creaturis quibuscunque, *nigra*, si cum DEO componar. Nec nigrum semper colorem adeò despectum, ac infaustum credite; quemadmodum enim ij, qui ad metam jaculantur, nil magis desiderant, ac exoptant, quàm ut ad centrum pertingant, seu punctum illud unicum, nigro plerumque colore signatum, cujus tactu victoriam cum præmio præ reliquis reportant, deq; colore illo *nigro*, sibi faustissimo non parùm gloriantur; sic mihi & ego præ reliquis omnibus gratulari possum, de puncto Conceptionis meæ, quamvis *nigro*, utpote in utero materno omnîs adhuc lucis experte, quod nimirum sola, aberrantibus in Adamo cæteris omnibus, atque à DEO, centro suo, per prævaricationem longè recedentibus, directissimè tetigi, jam tum *formosa*, quamvis *nigra*, & necdum in lucem edita, quia purè concepta. O dignum tantâ Sponsâ responsum! O candidam *nigræ* Virginis, sed *formosæ* mentem! Pergat modò præfatus Martialis dicere:

Hic niger est hunc tu Romane caveto!

dicam ego idipsum de Virgine, ab omnî labe purissimâ:

Hæc nigra est, hanc tu Mariane caveto!

Sed quid? ergone cavendum erit ab illâ, cujus toties pulsare fores, ab ejusque maternâ misericordiâ opem præstolari necesse habemus? verùm (omnî remoto scandalo) audi, quid sentiam:

Nigra, ac formosæ cum veneris ante figuram,

Prætereundo CAVE! NB. ne sileatur AVE.

Caveto prætereà, tangere, ac impetere, pertinacî conatu, hoc *nigrum* punctum honoris Deiparæ, jaculo linguæ, nisi quam habere poteris misericordiæ matrem, velis aliquandò experiri impietatis ultricem.

§. 2. *Authoritas.*

IVO Cartnotensis, pVraM 450.
DoCens.

Quomodo Matrem carnis sue Sanctificaverit, deinceps audiamus, ut inde letetur Catholicus, immundus confutetur hæreticus. Omnem quippe nævum, tam originalis, quàm actualis culpa in eâ delevit, sicque carnem de carne ejus sumens, eandem in Divinam munditiam transformavit. Serm. de Nativ. Dom.

§. 3. *Ratio.*

CICERO, IVre, pro Domo sVâ. 451.

Quando in communî necessitate (ubi nempe debacchantes undique flammæ integram Civitatem, vel plateam in cineres, ultimamque præsentem perniciem redigere minitantur) ante omnia suæ quisque prosperitati, ac indemnitati prospicit, se, domumque suam à grassantibus flammis custodire, & è præsentî manifesto periculo eripere, ac præservare, omnibus viribus, ac modis allaborat, nemini id à quoquam mortalium vitio vertendum est; cum exinde ortum videatur commune adagium: *Cicero pro Domo suâ.* Sed Beatissima Virgo fuit Domus Christi Domini, in primo instantî Conceptionis, quamvis nondum actu inhabitata, tamen in eam electa, & ab æterno præordinata, ut ibi per novem mensium spatium habitaret. Ergo nec Christo vitio vertendum est, si in communî illâ necessitate, quando mortifera peccati originalis flamma in universum genus humanum debacchari cœpit, omnesque jam Adæ filios

lios in extremam perniciem, & miseriam præcipitavit, à tam deplorabili ruinâ salvam, & incolumem conservare voluit, omnibusque suis viribus præservare Domum suam, **MARIAM**, adhibitis etiam hunc in finem efficacissimis Passionis suæ Sacratissimæ meritis,

§. 4. *Historia.*

452. **BERNARDI** apparitio, ob Festi-
VitateM ConCeptionis.

Divus noster Bernardus, Clavallensis Abbas clarissimus, ut miraculis, & virtutibus illustris, ita Virginis Deiparæ cultor celeberrimus, cui hanc ipsam ob causam datum est, ex Matris Virgineæ apertis uberibus, dulcissimum lactis nequæ fugere: quod bibere licuit, hoc melleis suis de **MARIA** scriptis jugiter eructavit. Hic postquam Sanctis laboribus immortalis, Cælos petijt, devoto cuidam Ordinis sui Religioso spectabilem sese reddidit, totus lucidus, ac Cœlesti quodam splendore gloriosè circumfusus. Cæterum cum omne ejus indumentum purissimum esset, ac candidissimum, solo tamen in pectore, quædam nigerrimi coloris macula, licet perexigua, observabatur. Miratus desuper Religiosus, Divum suum Abbatem ita alloquitur: Pater Sancte! quid est, quod tanto undique splendore coruscans, Cœlique jam civibus felicissimè adscriptus, modicam tamen illam nigri coloris notulam tibi adhaerentem circumferas? cui Bernardus: Ne terreare, Fili! cum tali equidem maculâ tibi volui comparere, eam præcisè ob causam, quod dum viverem, licet magnæ Cœlorum Reginae cæteroquin devotissimus, atque author Hymni illius **MARIÆ** gratissimi: *Ave Maris stella, &c.* per modicum tempus, in quâdam extiti non verâ opinione, existi-

mans, Virginem hanc Beatissimam, originalem in Conceptione maculam contraxisse: Scito autem, & alijs notum facito, fuisse illam sine omnilabe conceptam, ejusdemque Festivam memoriam meritò in terris celebrandam; cum & in Cœlo, quod feliciter mihi datum est inhabitare, fieri Festum Conceptionis, jugiter expertus sim. quibus dictis Apis hæc Mariana disparuit, atque ad Cœleste alveare, melle Divino plenissimum, se recepit, ingentî dulcedine in animâ Religiosi hujus relictâ. *Bernardin. de Busti Serm. 8. de Concept. & in Officio diei 2. Lect. 5.*

§. 5. *Symbolum.*

QVO PLVRES In bello
TRAHICIVNTVR VEXILLA, 453
HOc, MagIs EXCELLVNT
SERVATA.

Bellica quantumvis monstrent Vexilla frequentes
Scissuras; tamen hinc gloria major erit.
Quò magis impugnata, tamen Conceptio pura
Non timet hos ictus: gloria major erit.

Sufficit tibi gratia mea; nam Virtus in infirmitate perficitur, 2. Corinth. c. 12. v. 9.

§. 6. *Antiquitas.*

454. ForMosVs CarCerI traDItVs.

TEmpus erat, quo Nicæas, peritissimus Atheniensium Consul, ac custos justitiæ tenacissimus (*Teste Plutarcho*) certum quendam juvenem, gravis cujusdam sceleris reum inaudit: quem proinde in judicium vocatum, ac post strictum examen, delictum suum jugiter confessum, teterrimo addixit carceri, & vilis instar mancipij, eò detrusum haberi jussit. Erat cæteroque reus hic juvenis admodum formosus, ac insolitæ cujusdam venustatis: quam reliqui fortè Consiliarij conspicientes, sic suas apud Nicæam preces unanimiter interponebant: Nicæa! Judex æquissime pariter, ac sapientissime! quid agis? cur elegantis adeò speciei juvenem, squallentū carcere clausum retines? Peccavit fortè? Sed auro dissolvendum ferrum, pecunijs vincula redimenda; neque enim dignum nobis videtur, ut tanta formæ elegancia, quæ reum hunc præstantissime exornat, adeò obscuris arctæ custodiæ tenebris abscondatur: Dona ergo nostris illum precibus, & quem damnavit culpæ gravitas, formosa species absolvat! Audit Nicæas amicorum interventionem, & ob eandem captivi juvenis insignem pulchritudinem, è carcere illum quantocyùs educi cura-

vit, ac indemnem pristinae libertati asseruit.

Quis jam, obsecro, pulchriorem unquam viderit creaturam, quàm Virgo fuerit Beatissima, Numinis dignissima parens? nonnè hæc ex ore Gregorij Nicomed, *Orat. de Oblat.* est *pulchritudo pulcherrima pulchritudinis, pulchrorum omnium summum ornamentum?* nonnè hæc illa *pulchritudo admirabilis, quam* (*Teste Tuitiensis nostro Abbate, l. 3. in Cant.*) *admiratur, & collaudat Author ipse pulchritudinis?* nonnè de MARIA, multò magis, quàm de Esthere c. 2. v. 15. dici potest: *Erat formosa valdè, & incredibili pulchritudine, omnium oculis gratiosa, &c.* de qua ipse etiam Cœlestis Sponsus testimonium perhibet, dicens: *Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te.* Si ergò indignum æstimârunt Athenienses, formosum juvenem, quamvis prævaricatorem, carceri tradi, non certè decebit, ut, per minimam etiam temporis particulam, captiva satanæ credatur Virgo, quæ *tota pulchra*, ac *formosa*, nullius unquam maculæ, ac prævaricationis particeps fuit.

§. 7. *Anagramma.*

ECCe, parItVra agnVM
D E I!

455.

En paritura es Agnum Dei, O immaculata!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXVI.

§. I. *Scriptura.*

456. ILLibata DeIpara, LILIVM
Inter spInas.

Cant. c. 2. v. 2. *Sicut Lilium inter spinas, sic amica mea inter Filias.*

NOn inèritò quidem, Sacris in Canticis, dilectus Paradisi superam amicæ, ac Sponsæ suæ puritatem demiratur, inque eâ summè delectatus, suaveolenti illam Lilio componit, è cruentis spinarum aculeis prognato, gratissimâ cum me-

tapho.